

Stručné vysvětlení jednotlivých polí po řádcích:

Salámová metoda – taktika, kdy dosažení cíle může být obtížné, proto se zvolí postup, kdy se krůček po krůčku prosazuje postupně. Často se používá proti manželství pro všechny s tím, že po registrovaném partnerství (RP) se ho salámovou metodou podaří prosadit, ale ve skutečnosti nejde o nic, co by na sebe nějak navazovalo. RP vzniklo v kontextu dané doby na základě určitého společenského vývoje, tehdejší navrhovatelé o manželství nežádali. Aktuálně však lidé vnímají benefity manželství a RP je pro ně nedostatečné, proto se zvedla poptávka po manželství pro všechny, nikoli však překlopením z RP, ale rozšířením definice manželství.

Je to proti přírodě – není, příroda je plná sexuální, vztahové i genderové rozmanitosti. Přibývá příkladů z přírody kdy např. spolu dvě zvířata stejného pohlaví žijí, [vychovávají mladé](#) a mají i sexuální styk. U mnohých druhů je častý bisexuální styk za účelem lepší skupinové koheze. Nechybí ani zvířecí druhy, co mění

pohlaví, nebo mají pohlaví nevyhraněné. Jsou druhy, které tvoří monogamní páry, ale ve zvířecí říši existuje i mnoho jiných druhů soužití. Dalo by se říct, že příroda je pestrá a dá se tam nalézt ledacos.

Sociální inženýrství neomarxistů – představa, že nějaká neomarxistická klika chce společnost přizpůsobit obrazu svému, často mají lidé strach, že někdo chce připravit o jejich ženskou nebo mužskou genderovou identitu a nařídit jim, aby se chovali, oblékali nebo mluvili genderově neutrálně. Nic takového se ale neděje.

Svoboda slova – mnozí lidé se ohánějí svobodou slova, ale často bez jakékoli zodpovědnosti. Šíření lží, ohýbání pravdy, manipulace nebo hejty nejsou ve skutečnosti součástí svobody slova.

A co máš mezi nohama – záleží na kontextu, často může sloužit jako upozornění na to, že pohlaví jsou jenom dvě, a člověk to své pozná podle toho, co má mezi nohama. To však není pravda, viz text o genderové identitě. Z biologického hlediska existují kromě žen a mužů i intersex lidé, tedy takoví, jejich pohlavní orgány nejsou jednoznačně ženské či mužské. Z hlediska genderové identity zase existují lidé, kteří se neidentifikují na základě jejich připsaného pohlaví, ale to neznamená, že by v tom neměli jasno. Jiný častý kontext je ten, že se lidé zajímají jen o pohlavní orgány a operace u trans lidí, což je ale pro spoustu trans lidí to nejméně podstatné.

Ještě neměla pořádného chlapa – rozšířený mýtus o tom, že žena (lesba) neví, co je to pořádný sex, a možná proto je lesba, dokud ho neměla s pořádným chlapem. Jde tedy o projev heteronormativity, tedy zpochybňování jiné než heterosexuální orientace, poukazování na její nižší společenskou váhu. Sexuální orientace je však vrozená a samotný zážitek sexu s mužem, pokud jde žena lesba, na její orientaci nic nezmění.

Homo lobby – představa o tom, že existuje nějaká skupina gayů, která chce ovládnout svět a přizpůsobit si ho k obrazu svému. Nic takového ale není, veškerý lobbying, který existuje, je za rovná práva queer lidí jako zranitelné skupiny, která je často ve společnosti i v legislativě znevýhodněná.

Je to jen móda – velmi rozšířená mylná představa o tom, že větší počet coming outů queer lidí v současné době je jen jakýsi módní trend. Nic ale nemůže být vzdálenější skutečnosti. Svoji sexuální orientaci ani genderovou identitu si vybírat nemůžeme, je vrozená. Můžeme se jen rozhodnout, jestli informace o ní zveřejníme, nebo si ji necháme pro sebe. Není to infekce, není možné se nakazit četbou knih ani sledováním filmů. Větší viditelnost queer lidí v současné době je dána změnou nastavení společnosti, už to není tak stigmatizující, nicméně být queer je stále spojeno s větší mírou diskriminace nebo rizikem šikany stejně jako se systémovým znevýhodněním (např. v legislativě) a coming out je stále spojen s velkou mírou osobní odvahy.

Nemají to v hlavě v pořádku – narážka zejména na to, že trans lidé jsou psychicky nemocní či nevědí, jak to ve skutečnosti mají. Ani jedno není pravda. Být trans není nemoc ani porucha, rodí se tak určité procento lidí na celém světě od počátku historie lidstva. A to, že člověk nespadá do tradičně vnímaných škatulek „muž“ a „žena“ neznamená, že neví, kdo je, ale že cis lidé nejsou zatím příliš zvyklí na existenci genderově rozmanité lidi a narušuje jim to jejich (nepřesnou) představu o fungování světa.

Diktát politické korektnosti – pocit, že veřejnost se musí přizpůsobit malé části společnosti (v tomto případě queer lidem) a vyjadřovat se o nich korektně, aby někdo náhodou někomu neublížil. Ve skutečnosti jde o to, že senzitivní a respektující přístup ke zranitelným skupinám, z nichž jedna zahrnuje i LGBT lidi, zejména ze strany médií pomáhá k jejich destigmatizaci a narovnávání dosud nerovného postavení. Nejedná se však o diktát nebo nařízení, ale doporučení, která nejsou závazná.

Kdo je mamka a kdo taťka – narážka na rozšířený mýtus, že ve stejnopohlavních vztazích musí někdo být v roli mamky a někdo roli taťky. Způsoby soužití stejnopohlavních nebo i hetero párů jsou však pestrá. Jsou páry, které se drží tradičního vzoru, a jsou takové, které se ho nedrží. Takto položená otázka člověku, co žije ve stejnopohlavním páru, může být vnímána mnohými jako nevhodná, v určitém kontextu může jít i o projev homofobie, tedy projev agrese vůči člověku, co není heterosexuální.

Ať si to dělají doma – bývá často připojeno k: „Já proti nim nic nemám, ale...“. Zdánlivě narážka na to, že je někdo tolerantní, ve skutečnosti však homofobní, protože i projevy sexuality k lidem patří a nedají se od nich „odpárat“.

WC a šatny?! – vyjádření obavy nad tím, že pokud budou mít lidé přístup na WC nebo do šaten na základě své deklarované genderové identity, budou např. muži tvrdit, že jsou žena a dožadovat se tak přístupu do ženských sociálních zařízení. Ve skutečnosti neexistují důkazy, které by naznačovaly, že umožnění přístupu do sociálních zařízení lidem podle jejich genderové identity zvyšuje výskyt násilí. A pokud k nějakému násilnému činu dojde, ohrožení bývají obvykle trans lidé.

A já si chci vzít svého psa – narážka na to, že pokud projde manželství pro všechny, „salámovou metodou“ se prosadí např. i manželství pro lidi a jejich zvířecí mazlíčky nebo neživými objekty atd. Manželstvím pro všechny páry se ale myslí jen rozšíření možnosti sňatku i pro stejnopohlavní páry dospělých a svéprávných osob, nic jiného.

Mám mezi nimi mnoho přátel, ale... – opět zamaskovaný homofobní či transfobní výrok, kterému má dodávat legitimitu, že daný člověk zná někoho, kdo je queer jeho či její názor (např. na pochody hrdosti nebo manželství pro všechny) podporuje.

A já se identifikuju jako letadlo – narážka na množství genderových identit, které se v poslední době objevují. Genderová identita se však týká jen úzkého osobního vztahu k genderovým rolím, ne čehokoli jiného z říše zvířat, robotů nebo neživých věcí. Vnášet do debaty cokoli jiného než gender je podpásovka.

Kulturní války – odkaz na to, že lidé zabývajícími se podporou lidských práv zbytečně rozpoutávají tzv. kulturní války, tedy konflikt mezi sociálními skupinami spojený se snahou prosadit něco v rámci tématu, na kterém nepanuje obecná společenská shoda. Jde však o to, že společnost se mění, vyvíjí, objevují se nové pohledy na věci, a při snaze o prosazení novinek, které určitá skupina považuje za důležité, a jiná považuje za důležité ubránit současný stav, se určité neshody dají očekávat (z historie známe třeba boj za volební právo žen). Toto se ale dá řešit různě, nejen otevřeným konfliktem nebo nějakým radikálním způsobem, jako je třeba pálení knih, ale i otevřeným dialogem.

Aby se normální člověk bál něco říct – častý výkřik na sociálních sítích, který kombinuje narážku na heteronormativitu („normálním člověkem“ se zde myslí cis hetero člověk) a pocit diktátu politické korektnosti (viz výše). „Něco říct“ ale bývá obvykle ve smyslu nějaké urážky, agrese nebo mikroagrese namířené proti queer lidem.

Rodič 1, rodič 2 – obava z toho, že nějaká vlivová skupina (neomarxisté, genderisté, ...) chce připravit lidi o jejich ženskou nebo mužskou genderovou identitu a nahradit v tomto případě matku a otce neutrálním rodičem 1 a rodičem 2. Ve skutečnosti se toto řeší v souvislosti s administrativou ve vztahu k rodným listům, kde byla možnost uvést jen matku a otce, a ne třeba dvě matky nebo dva otce. Jde tedy o to najít řešení, které by vyhovovalo všem, a ne vymazat matky a otce ze života lidí.

Diskriminace naruby – pocit, že v dnešní době jsou nejvíce znevýhodněni zejména cis hetero bílí muži. Ve skutečnosti, ať se podíváme na jakékoli statistiky (např. výše příjmů mužů a žen ve stejné profesi, zastoupení mužů a žen v politice, odborných profesích, médiích, diskuzích atd.), mají cis hetero bílí muži stále nejvyšší sociální status, jsou nejvíc vidět a nejvíc slyšet.

Genderová ideologie – již zde zmíněná představa o tom, že existuje nějaká vlivová skupina, která chce vymazat ženskou nebo mužskou genderovou identitu lidí a její projevy, a nahradit ji bezpohlavností.

To za nás nebyvalo – pocit, že se veškerá rozmanitost v oblasti genderové identity a sexuální a vztahové orientace objevila až v dnešní době. Queer lidé jsou tu však odnepaměti jejich viditelnost souvisí se vztahem společnosti k nim. V otevřené společnosti počet coming outů narůstá a lidé na to nejsou po změně režimu zvyklí, proto mývají pocit, že je to nějaká novinka nebo snad módní trend.

Mým gay přátelům taky Pride vadí – snaha o zvýšení legitimizace negativního postoje k festivalu Prague Pride nebo pochodům hrdosti obecně zmínkou o gayích v blízkém okolí, kterých se to téma osobně týká a taky nemají pozitivní vztah k pochodům hrdosti. Ať to tak je nebo není, jde o názor člověka na danou věc. Často jde přitom o člověka, který osobní zkušenost s festivalem nebo pochody hrdosti nemá.

63 pohlaví – narážka na množství nových genderových identit a snaha je nějak spočítat, což ale nejde, protože genderová identita je spektrum. Může být i narážka na duševní zdraví genderově rozmanitých lidí a představa, že pokud někdo není cis muž nebo cis žena, nemá to v hlavě v pořádku, neví, čím je nebo podléhá módnímu trendu.

Obchodování s dětmi – představa, že gayové si kupují děti. Taky se objevují ničím nepodložené domněnky, že v souvislosti s legalizací manželství pro všechny by se míra obchodování s dětmi zvýšila. Obchodováním s dětmi je obvykle míněné tzv. surrogátní (náhradní) mateřství, tedy praktiku, během níž žena donosí dítě pro jinou osobu či pár s úmyslem, že tato osoba nebo pár se po porodu stanou jeho rodiči. Náhradní mateřství vzniklo jako jedna z možností řešení neplodnosti heterosexuálních párů a ty tuto možnost taky nejčastěji využívají.